

Södertuna Gnesta den 17.1. 1926

83 - 39

Käraste Mamma,

Hjärtligt tack för den vänliga inbjudan

till middag den 23 och 26 dennes, det hade varit mycket frestande att följa med Wilhelm till Staden den 25, men jag måste vara försiktig och dessutom har jag redan lämnat återbud till en del middagar i Stockholm för denna månad. Min dumma heshet vill icke giva med sig riktigt, den ena dagen är det bättre för att dagen därpå vara litet sämre igen utan den minsta oförsiktighet från min sida. Det är nog så att när man blir äldre, går allting långsammare, även att bli frisk, när man väl en gång förkylt sig. Här hava vi annars haft härligt vinterväder, fastän jag, som suttit inne, icke mycket njutit därav. Sjön ligger som en klar spegel. Vår bil behöver 2 minuter för att över sjön fara till Gnesta, men det påstås att Gnestachaufförerna sätta en ära i att kila över sjön på 1 minut.

Det är väldigt tomt efter Ulla och barnen och så tyst i hela byggningen att man nästan kan höra en knappnål falla. I dag på förmiddagen hörde vi gudstjänsten från Jakobskyrka på radio och vid 4 tiden hörde Wilhelm en predikan N:2 från Emanuelskyrkan, men då hade jag fått nog av predikningar för i dag och satte mig i stället vid pianot och spelade igenom gamla noter, som jag fått av Lillamormor och som jag icke spelt på 20 och 30 år. Det kändes nästan som om jag varit en liten flicka igen och suttit och spelat i stora salongen på Kornhamnstorg. Vi barn fingo nämligen alltid spela på pianot i salongen och icke på flygeln i salen

776 37

Stockholm den 17.1.1933

annars än när det var främmande och vi skulle spela opp något stycke.

Med Wambåsa talte Wilhelm i går i telefon och där vero de krya. Carola skulle som i dag resa till Köpenhamn för att tala med sin astma-doktor och då hälsa på Sophie- Louise, som för övrigt lär komma till Stockholm i Februari.

Jag hoppas att Mammans hosta är litet ungdomligare och fortfärdigare av sig än min envisa heshet och att jag snart få höra att Mamma är fullt kry igen. Wilhelm ber om sin allra hjärtligaste hälsning genom

Mammans tillgivna dotter

Hjärtligt tack för den vänliga inbjudan

Jag meddelade den 23 och 24 dennes, det hade varit mycket frestande att följa med Wilhelm till en 26, men jag måste vara försiktig och dessa

Ella

Utöver det jag redan lämnat återbud till en hel middag i Stockholm för denna månad. Min dunnas heshet vill inte giva med sig riktigt, den ens

huden är dock bättre för att dagen efter varit lite bättre igen och den minsta oförskämphet från min sida. Det är nog så att när man blir

aldrig går allting långsammare, även att bli tråkig, när man väl en gång är tråkig etc. Här hade vi annars haft härligt vinterväder, fastän jag

kom sent till inne, icke mycket utåt ärover. Sjön ligger som en klar spegel. Vår bli behöver 2 minuter för att över sjön till Gnesta, men

det påstås att Gnestaönsbeförarna ättas en här i ett kilo över sjön på 1 minut.

Det är väldigt fint efter Nils och barnen och så tyckt i hela byggnaden att man nästan kan höra en knäppning i alla

rummen både vi gudstjänsten från Jakobskyrkan på radio och vid 4 till 5 hörde Wilhelm en predikan N: 2 från Emanuelskyrkan, men då hade jag fått

god av predikningar för i dag och satte mig i stället vid pianot och spelade igenom gamla noter, som jag låst av Lillianer och som jag icke

spelt på 20 och 30 år. Det kändes nästan som om jag varit en liten flicka igen och suttit och spelat i stora salongen på Kornhamnstorg. Vi barn

fingo nämligen alltid spela på pianino i salongen och icke på flygel i salen